

—=— זוהר תהלים —=—

(צא) לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלהך.

בשעה שאדם בא לעולם מיד מזדמן עמו יצר הרע שהוא מקטרג לאדם תמיד

כי מלאכיו יצוה לך לשמרך (צא, יא): נזוהר ח"א פ' וישלח (דף קס"ה): וישלח יעקב

מלאכים וגו'. רבי יהודה פתח, (תהלים צא) כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך. פסוק זה בארוהו החברים, שהרי בשעה שאדם בא לעולם, מיד מזדמן עמו יצר הרע שהוא מקטרג לאדם תמיד, כמו שנאמר (בראשית ד) לפתח חטאת רבץ. מי זה חטאת רבץ? זה יצר הרע. וכך גם דוד קרא לו חטאת, (תהלים נא) וחטאתי נגדי תמיד, משום שהוא עושה כל יום לאדם לחטא לפני רבונו, ויצר הרע הזה לא זו מבין האדם מיום שנולד האדם לעולמים, ויצר הטוב בא לאדם מיום שבא להטהר. ומתי בא אדם להטהר? כשהוא בן שלש עשרה שנים, אז מזדוג האדם בשניהם, אחד מימין ואחד משמאל. יצר טוב לימין, ויצר הרע לשמאל. ואלה הם שני מלאכים ממש ממנים, והם נמצאים תמיד עם האדם. בא בן אדם להטהר - אותו יצר הרע נכפה לפניו, ושולט הימין על השמאל. ושניהם מזדוגים לשמר את האדם בכל דרכיו שהוא עושה. זהו שכתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך.

אם זכיותיו רבים שולטים כל מחנות יצר הטוב עד שישתלקו כל מחנות יצר הרע

כי מלאכיו יצוה לך לשמרך (צא, יא): נזוהר

להשביע את האדם להשלים את רצונה. (שהיא יודעת בכל מיני כישוף והאדם צריך להשלים רצונה) ובמה? בשם, ובדברים עמקים, בשם של טמאה. ועל כן המעשים תלויים בה, והדברים בזכר. ושניהם מתעוררים מהנקה. ומשום כך מיני הכשפים נמצאים בנקה, ולא בזכר.

שנינו, העובר בין שתי נשים, אם נדות הן - נכפה, ולא תזוז מגופו אם לא יעשו לו דבר, ספנת דם או הריגה מזמנת לו. ואם אינן נדות - עין הרע שולט בו בגופו או בממונו. כמו זה של רבי נחום ברבי שמלאי, פעם אחת היה בכרך של קסרין. עבר בין שתי נשים. הסתכלו בו, והסתפן מיד בגופו ובממונו. מה הטעם? משום שאותה רוח רעה שרתה עליהן, ויכולה להזיק. מה תקנתו? יאמר כך: לכי לכי, המי דמי, הסירי את קשירת הקשר, לא ולא לי. ואחר כך יתחיל באל ויסים באל. יתחיל באל, שכתוב (במדברג) אל מוציאו ממצרים. ויסים באל, (שם) כי לא נחש בייעקב וגו', עד מה פעל אל. וילך לו, ולא ישגיח אחריו. רב הונא היה עולה מבבל לארץ ישראל, והיה עולה לשם. נקלע לכפר אחד, ראה אותה אשה שהיתה הולכת אחריו. זרקה מים על כתפיו, ונטלה עפר מרגליו. החזיר ראשו ואמר לה: עשי וקחי אחרי, שהרי אין כלום אצלי, אבל אני גוזר עליך בלבול בדעתך. אחר כך אמר: לא בשבילי, אלא בשביל שלא תהרגי בני אדם אחרים. וכן היה. התבלבלה דעתה, ולא ידעה דבר, ומתה. ועל זה כתוב (תהלים